

தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் உத்திகள்

வே. ரேணுகா அ,*

அ தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, (தன்னாட்சி) திருச்செங்கோடு-637205, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Techniques in Tamil Haiku Poetry

V. Renuka ^{a,*}

^a Department of Tamil, Vivekanandha College of Arts and Sciences for Women (Autonomous), Tiruchengode-63720, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: rathi.renu1982@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2343>

Received: 23-08-2023; Revised: 05-11-2023; Accepted: 17-11-2023; Published: 22-11-2023

Abstract: Tamil haiku poems are characterized by the unique characteristics of expressing the feelings, such as mild sadness, mild humor, it have only three lines, it is very simple, it has emphasis on all life, it resembles the nature of lightning in a vortex system and it also express innermost feelings. Symposium itself has given the boom to Tamil poetry which everyone desires. However, the metaphor technique, irony technique, symbolic technique, question answer technique, narrative technique, title technique, component technique, myth technique, criticism technique, pun technique, figurative variety technique, dark technique, are studied well in this type of poetry. These kind of techniques popularised the Tamil Haiku poems. Tamil haiku poems are written in a question-and-answer format, with present-day justice, matching the justices found in old mythological and epic stories, and criticizing contemporary political and social justice. With such types of Tamil poems, the poet's opinion is revealed in a subtle way, and the value and beauty of the Tamil language is enhanced.

Keywords: Simplicity, Depth Concept, Subconscious feelings, Contradiction, Image, Code, Tamil Haiku

முன்னுரை

எளிமையாகக் கூறுவது, சொல்லாமல் விடுவதன் வழிச் சொல்வது, அனைத்து உயிர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து சிறப்பித்துப்பாடுவது, ஈற்றடி அமைப்பில் மின்னலின் தன்மையை ஒத்திருப்பது, ஆழ்மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது, மெல்லியசோகம், மெல்லிய நகைச்சுவை போன்ற உணர்வுகள் இழையோடும் படி அமைப்பது, மூன்றடிகளுக்குள் அனைத்தையும் சொல்லி முடிப்பது எனத் தனித்த பண்புகளுடன் தமிழ் ஹைகூ கவிதைகள் திகழ்கின்றன. கருத்தாழ்மே அனைவராலும் விரும்பப்படும் ஏற்றத்தை தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளுக்கு வழங்கியுள்ளன எனினும் இவ்வகைக் கவிதைகளில் பயின்று வரும் உவம உத்தி, முரண் உத்தி, குறியீட்டு உத்தி, வினா - விடை உத்தி, விடுகதை உத்தி, தலைப்பு உத்தி, அங்கத உத்தி, தொன்ம உத்தி, விமர்சன உத்தி, சிலேடை உத்தி, உருவக உத்தி, இருண்மை உத்தி, படிம உத்தி போன்றபல்வேறு உத்திகளும் தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளின் புகழைவானளாவ உயர்த்திவிட்டன எனலாம். வினா - விடை அமைப்புடனும், விடுகதைத் தன்மையுடனும், இன்றைய நீதியுடன் பழைய புராண, இதிகாசக் கதைகளில் வரும் நீதிகளை பொருத்திக்காட்டியும், தற்கால அரசியல் மற்றும் சமூக நீதிகளை விமர்சிப்பவையாகவும் தமிழ்ஹை கூகவிதைகள் திகழ்கின்றன. இத்தகைய தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளால் கவிஞரின் கருத்து நுட்பமாகவும், நயம்படவும் வெளிப்படுவதுடன், தமிழ்மொழியின் மதிப்பு மற்றும் அழகு மேம்பட்டுத் திகழ்கின்றது எனலாம்.

குறியீட்டு உத்தி

கவிதையின் சொற்களைக் கொண்டு சொல்ல வந்த பொருளை நுட்பமாகவும், மறைமுகமாகவும் உணர்த்துவது குறியீட்டு உத்தி ஆகும்.

'சுடுகிற காலம் வரும் வரை

இந்தப் பாளை - சக்கரத்தில்

சுழல வேண்டியது தான்" (Tamilanban, 1985)

•சுடுகிற காலம் - இறக்கின்ற காலம்

•பாளை - மனித உடல்

•சக்கரம் - வாழ்க்கையாகிய சக்கரம்

•சுழல்தல் - வாழ்ந்தே ஆக வேண்டிய சூழல்

என இக்கவிதையில் பல உள்ளடக்கு பொருள் நுட்பத்தைக் கொண்டு குறியீட்டு உத்தியின்று வந்துள்ளது.

வினா - விடை உத்தி

வினா ஒன்றினைத் தொடுத்து அதற்கு விடை கூறும் முகமாய் வினா விடை உத்திகளும் தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் பயின்று வருகின்றன.

'பாறையிலும் பாதை

போட்டுச் சென்றது யாரவர் சொல்

சோர்விலா எறும்புகள்" (Amutha Barathi, 1987)

என வினாவொன்றினை எழுப்பி சோர்வில்லா எறும்புகள் என விடையினையும் தருகின்றது இக்கவிதை.

உவம உத்தி

தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் உவமானத்தையும், உவமேயத்தையும் இணைக்கும் "போல" என்னும் உருபானது அணி இலக்கணம் போன்று வெளிப்படையாகவும் சில நேரங்களில் மறைந்தும் வருகின்றது. இவ்விதம் இருவகையிலும் வருதலே ஓர் தனி அழகாகக் கொண்டு தமிழ் ஹைகூ கவிதைகள் திகழ்கின்றன.

'ஓர் உலோபி

பஞ்சத்தில் காக்கும்

பண்ப்பையைப் போல்

கோடைமேகம்" (வைரமுத்து)

கோடை மழையின் அருமைத் தன்மையை உணர்த்தும் இக்கவிதையில் உவம உருபு வெளிப்படையாக பயின்று வந்துள்ளது.

'கடலில் வலை வீசும்

மீனவன்

கரையில் மீன் கொத்தி

முதலாளி" (Avai Nayagan, 1988)

இக்கவிதையில் உவமஉருபு மறைந்து வருகின்றது. உழைப்பவனின் துயரமும், பயனை அனுபவிக்கும் முதலாளியின் செயலும் உவமிக்கப்பட்டுள்ளன. உயிரைப் பணயம் வைத்து அலை கடலின் மேல் அலைந்து, மீன்களைக் கொண்டு வரும் மீனவனிடம் முதலாளியானவன் குறைந்த விலை நிர்ணயிக்கும் சூழலை இக்கவிதை படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. 'கரையில் மீன் கொத்தி முதலாளி 'எனும் போது 'போல' என்னும் உவம உருபானது மறைந்து வந்து பொருள் உணர்த்தி நிற்கின்றது. இதைப் போன்றே,

'ஓட்டையாய் வாளி

எத்துணைநேரம் நீர் இறைப்பது

உலகத்து வாழ்க்கை!" (Amutha Barathi, 1987)

எனும் கவிதையில் நிலையாமைக் கருத்தானது உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலக வாழ்வில் இளமை, பதவி மற்றும் அரும் பாடுபட்டு தேடிவைத்த செல்வம் என அனைத்தும் ஓட்டை வாளியைக் கொண்டு இறைத்த நீரைப் போல பயன் அற்றதென விளக்கும் இக்கவிதையில் உவம உத்தி பயின்று வந்துள்ளது.

முரண் உத்தி

தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் முரண் உத்திகள் கோலோச்சி நிற்கின்றன. தொல்காப்பிய செய்யுளியல்,

"மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே"

என முரண் உத்திக்குரிய இலக்கணத்தை வகுத்துள்ளது (Puliyur Kesigan, 2022). சொல் முரண், பொருள் முரண் ஆகிய இரண்டும் சொற்களுக்கு இடையேயும், பொருள்களுக்கு இடையேயும் உள்ள முரண்பாட்டை எடுத்துரைக்கின்றன.

"வரங்களே

சாபங்களானால்

இங்கே

தவங்கள் எதற்காக!" (Abdul Rahuman, 2003)

எனும் வரிகள் வரங்கள், சாபங்கள் எனச் சொல் முரண்பாட்டை எடுத்துரைக்கின்றன.

"பற்றுகள் அறுப்பீர்

துறவிகள் உபதேசம்

விரல்கள் நிறைய மோதிரம்" (Thuravi, 1993)

எனும் கவிதையானது பொன்னாசையைக் கூட துறக்கமுடியாத நிலையில் பற்றுகளை அறுக்குமாறு மற்றவர்க்கு உபதேசம் செய்யும் துறவிகளின் வாழ்வை எடுத்துரைத்து பொருள் முரணை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

விடுகதை உத்தி

புதிர் ஒன்றினை மறைமுகமாய் கேட்டு அதற்குரிய விடையை இறுதியில் விடுவிப்பது விடுகதை உத்தியாகும்.

"ஆலைகள் கூடவா

புகைபிடிக்கும்

புகைபோக்கிகள்" (Amutha Barathi, 1987)

இக்கவிதையில் முதல் இரண்டு வரிகள் வினாவினை மறைமுகமாய் கேட்க, மூன்றாவது வரியானது விடை தரும் விதத்தில் அமைந்து விடுகதை உத்தியை காட்சிப்படுத்துகின்றன.

தலைப்பு உத்தி

கவிதைத் தலைப்பானது, கவிதையின் உட்பொருளை ஆழமாக உணர்த்தி நிற்பது தலைப்பு உத்தி ஆகும்.

அரளிப் பூ அழுகிறது

“பூ க்களிலே நானுமொரு

பூ வாய்த்தான் பிறப்பெடுத்தேன்

பூ வாகப் பிறந்தாலும்

பொன்விரல்கள் தீண்டலையே-நான்

பூ மாலை யாகலையே!” (Metha, 2022)

முதிர் கன்னியின் வருத்தத்தை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதையின் பொருள் விளக்கத்திற்கு “அரளிப்பு அழுகிறது” என்னும் தலைப்பே உத்தியாய் அமைந்து பெரும் துணை புரிதலைக் காணமுடிகின்றது.

அங்கத உத்தி

அங்கதம் என்பது நகைச்சுவை உணர்வுடன் அமைந்த புதுக் கவிதையின் உருவம் ஆகும். இது சில நேரங்களில் கேலி என்னும் தன்மையுடனும் அமைந்து விடுகின்றது.

“எங்கள்

வீட்டுக்

கட்டில்

குட்டி

போட்டது

தொட்டில்!” (எஸ். வைத்தியலிங்கம்)

தனிமனிதனைக் குறிக்கும் அங்கதம், சமுதாய அங்கதம், அரசியல் அங்கதம் எனப் பல வகையான பொருண்மைகள் புதுக்கவிதையில் தோன்றியுள்ளன.

“திண்ணை இருட்டில் எவரோ கேட்டார்

தலையை எங்கே வைப்பதாம் என்று

எவனோ ஒருவன் சொன்னான்

களவு போகாமல் கையருகே வை!” (ஞானக்கூத்தன்)

இக்கவிதை ஏமாற்றுபவர்களும், எத்தர்களும் சமூகத்தில் மலிந்து விட்டனர் என்பதை கேலியுடன் எடுத்துரைக்கின்றது.

தொன்ம உத்தி

இன்றைய நீதியுடன் புராண, இதிகாசக் கதைகளில்வரும் நீதிகளை பொருத்திக் காட்டி, வாழ்வியல் கூறுகளை விமர்சிக்கும் தொன்ம உத்திகளும் தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் பரவலாக இடம்பெற்று வருகின்றது. புறாவிற்சாக்கத்தன் சதையினை அறுத்துக் கொடுத்த சிபிமன்னனையும்,

ஆராய்ச்சிமணி அடித்து, நீதி கேட்ட பசுவின் கன்றினைக் கொன்றதன் மகனை தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்ற மனுநீதி மன்னனையும் நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் உதாரணமாகக் கூறுதல்மரபாகும். இவ்விதிகாச நீதியை,

“சிபியின் துலாக்கோல்

இன்னும் இருக்கிறது

தட்டுக்கு கீழே மட்டும் காந்தம்” (கழனியூரன்,நிரந்தர மின்னல்கள்,ப.14)

என விமர்சிக்கிறது தமிழ் ஹைகூ கவிதை. இன்றைய நாடாள்பவர்களின் ஆட்சிமுறையில் நேர்மையில்லை என்பதை இக்கவிதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

விமர்சன உத்தி

தமிழ் ஹைகூ கவிதைகள் தற்கால அரசியலின் சமூக நீதிகளை விமர்சிப்பவையாக அமைந்துள்ளன. இந்தியத்தாய் நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்கும் ஆயதமாய் மொழி, இனம், மதம் எனப் பல வேறுபாடுகளை தற்கால அரசியல் கொண்டிருப்பதை,

‘இந்திய அரசியலில்

தேசிய விளையாட்டு

மதக்கலவரம்!”

எனும் கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது (Salavutheen, 1991).

‘கொடி கொடுத்தீர்

குண்டுசி தந்தீர்

சட்டை?” (தமிழ்மணி, தீவின் தாகம், ப.14)

எனும் கவிதையும்,

‘நாமனைவரும் இந்தியர்

இந்தியா நம் அனைவருக்கும் சொந்தம்

நாடுண்டு ! வீடில்லை” (தமிழ் மணி, தீவின்தாகம்,ப.61)

போன்ற தமிழ் ஹைகூ கவிதைகள் தற்கால அரசியலின் சமூக நீதிகளை விமர்சிப்பவையாக அமைந்துள்ளன.

சிலேடை உத்தி

ஒரு சொல் இரு பொருள்பட வருவது சிலேடையாகும். புதுக்கவிதைகளில் சிலேடைகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

அருவி

“என்னை

எவரெஸ்டாகப் பார்க்கும்

இந்த ஊரின் பார்வையில்

என் வீழ்ச்சி

மிகப் பெரிய வீழ்ச்சியே! ” (மீரா)

எனும் இக்கவிதையில் அருவி நீர் மேலிருந்து கீழ்விழுதல் எனப்பொருள் அமைந்து விழ்தல் நீருக்கு இயல்பானது தான் எனப் பொருள் தருகின்றது.

உருவக உத்தி

ஒன்றை மற்றொன்றாக உருவகப் படுத்தி பொருள் உணர்த்திநிற்கும் உருவக உத்திகள் தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளிலும் பயின்று வருகின்றன.

“தொழிற்சாலைப் பாத்திகளில்

வியர்வை நீர் ஊற்றி

இயந்திர ரோஜாக்களை

மலர வைத்தோம்

இருந்தும்

வறுமை முட்கள்

கீறிய வடுக்களே

பாடுபட்டதற்குக் கிடைத்த

பரிசுப் புத்தகங்கள்!” (இன்குலாப்)

ரோஜாச் செடியைபாத்தி கட்டிநட்டு வைத்து நீர்பாய்ச்சி வளர வைத்தாலும் மலரைப்பறிக்கும் போது வளர்த்தவர் முள்கீறிவருந்துவதும் உண்டு. அதைப் போன்றதே தொழிலாளர்களின் நிலையும் என உருவகப்படுத்துகின்றது.

இருண்மைஉத்தி

படிப்பவரின் மனநிலைக்கு ஏற்ப உணர்வுகளைத் தரும் வகையில் கவிதைகளைப் படைப்பது இருண்மை உத்தி ஆகும். இத்தகைய கவிதைகளில் சொல்உணர்த்தும் பொருள் சிலவற்றில் புரியும், சிலவற்றில் புரியாது. மேகங்கள் பல்வேறு பருப் பொருளாக புரிந்து கொள்ளப்படுவதைப் போல படிப்பவரின் அறிவிற்கேற்ப இருண்மை உத்திபுரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது.

“நான் ஒரு உடும்பு

ஒரு கொக்கு

ஒரு ஒன்று மேயில்லை” (நகுலன்)

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை மட்டும் தருவது கவிதையாகாது பல்வேறு பொருளைத் தருதல் வேண்டும் எனப் புதுக்கவிதையாளர்கள் இருண்மையை ஒர் உத்தியாக கைக்கொண்டனர்.

“நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்

பண்புடை யாளர் தொடர்பு”

எனும் குறள் வழி இருண்மை உத்தி படிப்பவர்தம் அறிவுக்கும், உணர்வுக்கும், அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப பொருள் தந்து நிற்கின்றது (Varadharasan, 2004).

படிம உத்தி

அறிவும், உணர்வும் இணைந்து உருவாக்கியமனதின் காட்சியே படிமம் ஆகும். ‘புலன் உணர்வுகளோடும், மன உணர்வுகளோடும் தொடர்பு கொண்ட காட்சிப்பொருள், கருத்துப் பொருள் ஆகியவற்றின் மன உருக்காட்சி நிலையே படிமம்’ என்பது சி.சு. செல்லப்பாவின் படிமம் குறித்த நிலைப்பாடாகும்.

“பிறை நிலவு
காலக் கிளவி
கண்ணுறங்கப் போகுமுன்
தன்
பொக்கை வாய் கழுவித்
கழற்றி வைத்த
பல் செட்டோ?” (வாலி)

இக்கவிதையில் மனதின் காட்சி படிமமாக உள்ளுறைந்து நிற்கின்றது.

முடிவுரை

தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் பயின்று வரும் உத்திகள் கவிஞனது உணர்ச்சியையும், கருத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வாசகர்களின் தேவைக்கும், கொள்வகைக்கும் ஏற்ப இயற்றப்படுகின்றன. இவ்வகைக் கவிதைகளில் கருத்துக்களை வாசகர்களின் நெஞ்சில் விரைவாகவும், ஆழமாகவும் பதியும்படி எடுத்துரைக்க பல்வேறு உத்திமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன. இவ்வுத்திகளின் பயனாக, வாசகர்கள் புதிய தொரு அறிவையும், அனுபவத்தையும் பெறுகின்றனர் என்பது இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாகின்றது. ஆகவே, தமிழ் ஹைகூ கவிதைகளில் புதுப்புது உத்திகளை உருவாக்கி, இலக்கியத் தரத்தினை மேம்படுத்துதல் தமிழார்வலர்களின் கடமையாகும்.

References

- Abdul Rahuman (2003) Paal Vithi, National Publishers, Chennai, India.
- Amutha Barathi (1987) Kattrin Kaigal, Narmatha Pathipagam, Chennai, India.
- Avai Nayagan (1988) Suriya Chethilgal, Vijaya Pathipagam, Covai, India.
- Metha, M. (2022) Kanneer Pookkal, Kavitha Publications, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan (2022) Tholkappiyam, Sri Bharathi Publications, Chennai, India.
- Salavutheen, S. (1991) Innum Makkal, Vasal Veliyedu, Chennai, India.
- Tamilanban (1985) Suriya Piraigal, Narmatha Pathipagam, Chennai, India.
- Thuravi (1993) Siragugalin Suvadugal, Gowthaman Pathipagam, Chennai, India.
- Varadharasan, M. (2004) Thirukkural Thelivurai, The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Tinnevely, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2023. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

V. Renuka, Techniques in Tamil Haiku Poetry, Indian Journal of Tamil, 4(4) (2024) 14-20.
<https://doi.org/10.54392/ijot2343>

